

Súd: Okresný súd Vranov n/T
Spisová značka: 10C/211/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8812206740
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 09. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Zolotová
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2013:8812206740.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudkyňou JUDr. Andreou Zolotovou v právnej veci žalobcu: REAL VT s.r.o., ul. Dr. C. Daxnera 86, 093 01 Vranov nad Topľou, IČO: 36 477 591, proti žalovanému: D. Q., F.. XX.XX.XXXX, T. XXX XX Ž. XXX o zaplatenie 270,- eur s príslušenstvom, t a k t o

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu na istine 264,00 eur spolu s riadnym úrokom vo výške 13,39% ročne od 19.01.2009 do 15.11.2009 vo výške 20,19 eur a úroky z omeškania vo výške 9,00% ročne zo sumy 284,19 eur od 16.11.2009 do zaplatenia a to všetko v pravidelných mesačných splátkach vo výške 20,00 eur mesačne, ktoré sú splatné vždy do konca toho ktorého mesiaca, počnúc mesiacom október 2013 pod následkami straty výhody splátok, pri omeškaní sa čo i len s jednou splátkou.

Žalobu v prevyšujúcej časti z a m i e t a.

Žalovaný je p o v i n n ý nahradiť žalobcovi trovy konania pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 16,50 eur a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Pokiaľ sa týka časti konania ohľadom zmluvnej pokuty žalovanému náhradu trov konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa pôvodne podaným návrhom domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovanému zaplatiť mu sumu 270 eur spolu s dohodnutým úrokom vo výške 90 eur a zmluvnú pokutu vo výške 0,5 % za každý deň omeškania zo sumy 360 eur od 16.11.2009 do zaplatenia a nahradiť trovy konania. Podanie návrhu odôvodnil tým, že dňa 19.01.2009 uzatvoril so žalovaným Zmluvu o pôžičke, na základe ktorej žalovanému poskytol finančné prostriedky vo výške 330 eur s dohodnutým úrokom vo výške 36,36 % , ktoré sa žalovaný zaviazal vrátiť v 10 mesačných splátkach vo výške 45 eur najneskôr do 15 dňa príslušného mesiaca počnúc dňom 15.02.2009 a končiac dňom 15.11.2009. V zmluve o pôžičke sa zmluvné strany zároveň dohodli, že v prípade omeškania splatenia predmetnej pôžičky a úrokov k nej prislúchajúcich v stanovenej lehote, žalovaný mu zaplatí zmluvnú pokutu vo výške 0,5 % za každý deň omeškania z predmetnej pôžičky a úrokov k nej prislúchajúcich. Uviedol ďalej, že následne žalovaný uhradil žalobcovi sumu 45 eur dňa 16.02.2009 a sumu 45 eur dňa 16.03.2009. Žalobca žalovaného písomne vyzval, aby svoj záväzok zo zmluvy splnil. Žalovaný doposiaľ zvyšok dlžnej sumy neuhradil.

Počas konania žalobca požiadal o zmenu petitu žaloby v tom zmysle, že žiadal priznať ešte zákonné úroky z omeškania vo výške 9% ročne z dlžnej sumy 360,- eur od 16.11.2009 do zaplatenia. Súd v tomto

smere zmenu petitu žalobného návrhu pripustil a to na pojednávaní dňa 24. 06.2013, kde boli prítomní obaja účastníci konania.

Pokiaľ sa týka žiadanej zmluvnej pokuty vo výške 0,5 % denne zo sumy 360 eur od 16.11.2009 do zaplatenia v tejto časti vzal žalobca žalobu späť ešte pred začatím pojednávania vo veci samej a preto súd konanie čiastočne v tejto časti týkajúcej sa zmluvnej pokuty zastavil uznesením zo dňa 24. 06.2013.

Predmetom konania, tak ostal nárok žalobcu na zaplatenie istiny vo výške 270 eur, úrokov vo výške 90 eur a úrokov z omeškania vo výške 9% ročne z dlžnej sumy 360 eur od 16.11.2009 do zaplatenia.

Žalovaný vo veci samej uviedol, potvrdil, že si požičal finančné prostriedky, pričom ich nevrátil. Požiadal o možnosť uhradiť dlžnú sumu v splátkach.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobným návrhom a jeho prílohami a to Zmluvou o pôžičke zo dňa 19.01.2009, písomnou výzvou zo dňa 06.10.2010, vyjadrením žalobcu zo dňa 24.06.2013, prehľadom splátok, rozhodnutím Sociálnej poisťovne zo dňa 06.12.2012, rozhodnutím ÚPSVaR vo Vranove n/T zo dňa 13.02.2013, prehľadom úrokov poskytovaných bankami v rozhodnom období, výsluchom účastníkov konania a na základe takto vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový stav veci:

Zmluvou o pôžičke uzavretej v zmysle ust. § 657 a nsl. OZ zo dňa 19.01.2009 sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovanému finančné prostriedky vo výške 330 eur s dohodnutým úrokom vo výške 36,36 %. To za aké obdobie je tento úrok v zmluve uvedené nebolo. Žalovaný sa zaviazal požičanú sumu vrátiť žalobcovi, veriteľovi v 10 mesačných splátkach vo výške 45 eur, ktoré sú splatné najneskôr do 15 dňa príslušného mesiaca. Teda prvá splátka bola splatná dňa 15.02.2009 a posledná dňa 15.11.2009.

Podľa Článku VI. bod 1. Zmluvy, v prípade omeškania splatenia predmetnej pôžičky a úrokov k nej prislúchajúcich v stanovenej lehote, sa žalovaný zaviazal zaplatiť žalobcovi zmluvnú pokutu vo výške 0,5 % za každý deň omeškania z predmetnej pôžičky a úrokov k nej prislúchajúcich. Podľa bodu 3. tohto článku sa zmluvné strany dohodli, že právne vzťahy z tejto zmluvy vyplývajúce a ňou výslovne neupravené sa spravujú ustanoveniami Občianskeho zákonníka.

Výzvou na dobrovoľné plnenie zo dňa 06.10.2010 žalobca žalovaného vyzval na zaplatenie dlžnej sumy 360 eur a to v lehote 3 dní od jej prevzatia. Z pripojenej kópie doručenky vyplýva, že žalovaný výzvu prevzal dňa 13.10.2010.

Z vyjadrenia žalobcu vrátane platobnej histórie zo dňa 24.06.2013 vyplýva, že žalovaný dlhuje sumu 360 eur, z tohto suma istiny je 264 eur a úroky vo výške 96 eur. Z čoho teda vyplýva, že na istine uhradil žalovaný sumu 66 eur, na úrokoch sumu 24 eur.

Z výpovede žalovaného okrem iného vyplýva, že je pravdou, že si požičal od žalobcu peniaze, ktoré nevrátil. Uviedol, že je ochotný dlžnú sumu uhradiť, avšak len v primeraných splátkach vo výške 20 eur mesačne. Finančná situácia mu neumožňuje urobiť to naraz, preto žiada splátky a to vo výške zhruba 10,00 eur mesačne. Uviedol, že poberá invalidný dôchodok vo výške 261,- eur. Z tejto sumy spláca exekúciu 31,- eur z dôchodku mu sťahujú túto sumu, vzhľadom na to, že bol ručiteľom pri nejakej zmluve. Spolu s manželkou poberajú aktivačný príspevok vo výške 39,50 eur. Na dotaz súdu, aby ozrejmil svoje výdavky mesačne, ktoré pravidelne vynakladá uviedol, že platí elektrinu mesačne dáva sumu 30,- eur, na vodu 7,- eur, na stravu a lieky ide zvyšok príjmov. Momentálne iné pôžičky nemá. Na dotaz súdu, aby ozrejmil, či výška dôchodku vo výške 261,- eur je už po zrazení vymáhanej sumy 31,- eur alebo nie žalovaný uviedol, že suma 261,- eur dôchodku je výška dôchodku pred zrážkou v súvislosti s výkonom exekúcie vo výške 31,- eur. Na dotaz súdu, či má nejaké mal. nezaopatrené

deti alebo vyživovaciu povinnosť voči niekomu uviedol, že nemá. Uviedol, že vlastní dom, ktorý nie je skolaudovaný a v ňom býva.

Podľa § 52 ods. 1 a 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka platného a účinného v rozhodnom období (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 a 3 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, ak je v spotrebiteľskej zmluve predmetom záväzku poskytnutie peňažných prostriedkov za neprimeranú odplatu, súd môže odplatu znížiť; prihliadne pritom najmä na odplaty poskytované bankami pri spotrebných úveroch. Ak súd rozhodne o znížení odplaty za poskytnuté peňažné prostriedky a spotrebiteľ splnil svoj záväzok vo väčšom rozsahu, ako bol podľa rozhodnutia súdu povinný, dodávateľ je povinný bez zbytočného odkladu vrátiť spotrebiteľovi plnenie, ktoré presahuje výšku poskytnutých peňažných prostriedkov a primeranej odplaty.

Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 544 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Podľa ust. §6571 OZ v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy 657 zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Podľa ust. § 658 ods. 1 OZ v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.

Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak dlžník ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, platného v rozhodnom období, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Ak sa počas trvania omeškania zmení základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky a ak je to pre veriteľa výhodnejšie, výška úrokov z omeškania je o 7 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu príslušného kalendárneho polroka, v ktorom trvá omeškanie; táto základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky sa použije počas celého tohto polroka.

Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že medzi žalobcom a žalovaným bola uzavretá zmluva o pôžičke, ktorá je svojím obsahom zmluvou spotrebiteľskou. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou. Pokiaľ dodávateľ požaduje od spotrebiteľa sankciu za porušenie jeho zmluvných povinností a táto je v nepomere k jeho plneniu, je neplatná.

Súd mal v danej právnej veci za preukázané, že žalobca na základe zmluvy o pôžičke poskytol dňa 19.01.2009 žalovanému pôžičku, finančné prostriedky vo výške 330 eur, ktoré sa žalovaný prevzal, túto skutočnosť vo svojej výpovedi nespochybnil a zaviazal sa žalobcovi vrátiť požičanú sumu v 10 mesačných splátkach vo výške 45 eur, ktoré sú splatné najneskôr do 15 dňa príslušného mesiaca. Teda prvá splátka bola splatná dňa 15.02.2009 a posledná dňa 15.11.2009. Žalovaný žalobcovi uhradil žalobcovi len sumu 45 eur dňa 16.02.2009 a sumu 45 eur dňa 16.03.2009, teda prvú a druhú splátku. Zvyšok dlžnej sumy žalovaný neuhradil. Uviedol, že mesačná splátka 45 eur pozostáva z istiny vo výške 33 eur a úrokoch vo výške 12 eur. Z čoho vyplýva, že na istine mal žalovaný uhradiť sumu 330 eur na úrokoch sumu 120 eur.

Z uvedeného teda vyplýva, že dlh žalovaného je na istine v sume 264 eur (330 eur -66 eur 2 splátky).

Žalobca ďalej uviedol, že žiada aj úroky vo výške 90 eur, tieto súd podrobil preskúmaniu vzhľadom na to, že suma úrokov uvedená v zmluve sa javila dosť vysoká.

Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.7.2009). Za dobré mravy možno považovať súhrn etických, všeobecne zachovávaných a uznávaných zásad, ktorých dodržiavanie je často krát

zabezpečované aj právnymi normami tak, aby každé konanie bolo v súlade so všeobecnými mravnými a morálnymi zásadami demokratickej spoločnosti.

Súd zistil z internetovej stránky NBS kde preveroval úrokové miery podobného úveru v bankách a zistil, že pri spotrebiteľskom úvere so splatnosťou do 1 roka v období január 2009 činil úrok v bankách pri spotrebiteľskom úvere 13,39 % p.a. Po prepočte úrok ktorý bol dohodnutý medzi účastníkmi konania 36,36 % ročne je oveľa vyšší ako bol v tomto čase úrok poskytovaný bankami a to zhruba vo výške 13,39 % ročne.

Vzhľadom na vyššie uvedené závery súd považoval dohodu o výške úrokov z úveru nad 13,39 % ročne za absolútne neplatnú, nakoľko sa prieči dobrým mravom a súd takto dohodnutú odplatu považoval aj za neprimeranú v zmysle § 53 a § 54 Občianskeho zákonníka. Ako primerané súd určil úroky vo výške 13,39 % ročne, čo pri pôžičke 330 eur predstavuje sumu 44,19 eur (rozhodnutie Krajského súdu v Prešove v obdobnej veci zo dňa 28.9.2011 v konaní vedenom pod sp. zn. 3Co/3/2011).

Vzhľadom na uvedené preto súd priznal žalobcovi ohľadom úroku len úrok vo výške 13,39 % ročne od 19.01.2009 do 15.11.2006. Za uvedené obdobie je to úrok vo výške 44,19 eur. Žalobca uviedol, že žalovaný na úrokoch uhradil sumu 24 eur a preto dlh žalovaného na úrokoch je už len 20,19 eur.

Dlh žalovaného je tak 284,19 eur (264 eur-istina + úroky vo výške 20,19 eur). Preto súd v tejto časti žalobe vyhovel nakoľko považoval nárok žalobcu v tejto časti za dôvodný. a zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 284,19 eur vrátane úroku tak ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Zvyšok uplatnenej pohľadávky súd považoval za neopodstatnený a preto ho zamietol.

Keďže bolo preukázané, že žalovaný sa dostal do omeškania s úhradou istiny a úrokoch z nej je povinný zaplatiť žalobcovi v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení aj úroky z omeškania v zákonnej výške 9% ročne z dlžnej sumy, ktorá je podľa názoru súdu 284,19 eur a to od 16.11.2009 do zaplatenia. Dňa 16.11.2009, t.j. od kedy to žiadal žalobca úroky z omeškania bol žalovaný preukázateľne v omeškaní s úhradou cele sumy pôžičky, nakoľko podľa uzavretej zmluvy mal požičanú sumu a úroky vrátiť do 15.11.2009, vtedy bola splatná posledná splátka.

Na základe uvedeného preto súd žalobe čiastočne, čo do istiny 264,00 eur spolu s riadnym úrokom vo výške 13,39% ročne od 19.01.2009 do 15.11.2009 vo výške 20,19 eur a úrokov z omeškania vo výške 9,00% ročne zo sumy 284,19 eur od 16.11.2009 do zaplatenia čiastočne vyhovel a zvyšok žalobného návrhu z dôvodov vyššie uvedených, čo sa týka istiny a úrokov vrátane úrokov z omeškania ako nedôvodný zamietol.

Zároveň súd po preskúmaní osobných , majetkových a zárobkových pomerov umožnil žalovanému uhradiť dlžnú sumu v splátkach , ktorú stanovil na sumu 20 eur mesačne nakoľko má za to, že táto suma je v jeho možnostiach, tak ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Súd po preskúmaní veci nezistil žiadne iné neprijateľné podmienky. Pokiaľ sa týka zmluvnej pokuty v tejto časti konanie bolo právoplatne zastavené. Súd prihliadol aj na to, že žalovaný žalobný nárok nijako podstatne nespochybnil.

Podľa § 142 ods. 3 O.s.p., aj keď mal účastník vo veci úspech len čiastočný, môže mu súd priznať plnú náhradu trov konania, ak mal neúspech v pomerne nepatnej časti alebo ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu; v takom prípade sa základná sadzba tarifnej odmeny advokáta vypočíta z výšky súdom priznaného plnenia.

Podľa § 137 O.s.p. trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Podľa § 151 ods. 1,2 O.s.p. o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia. Ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd

nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

O trovách konania vo veci týkajúcej sa zaplatenia sumy istiny úrokov a úrokov z omeškania súd rozhodol v zmysle vyššie uvedených zákonných ustanovení a zaviazal žalovaného na úhradu trov konania, ktoré pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku za podanie návrhu vo výške 16.50 eur.

Pokiaľ sa týka časti žalobného nároku ohľadom zmluvnej pokuty, keďže v tejto časti konanie bolo zastavené na návrh žalobcu bez uvedenia dôvodu, by mala nárok v zmysle ust. § 146 ods.2, prvá veta OSP na náhradu trov konania žalovaný. Keďže tejto žiadne trovy konania nevznikli ani ich nežiadala súd jej ich nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd do Prešova.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.